

แบบรายงานการประชุม/ฝึกอบรม/สัมมนา/ศึกษาดูงาน

หน่วยงาน ศูนย์วิทยบริการ สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

๑. ข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อ-สกุล นายนิคม อรุณฉาย ตำแหน่ง นักวิชาการคอมพิวเตอร์

กลุ่มบุคลากร สายวิชาการ สายสนับสนุนวิชาการ

๒. หลักฐานหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องประชุม/ฝึกอบรม/สัมมนา/ศึกษาดูงาน

กิจกรรมเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๔ เรื่อง ลิขสิทธิ์กับความท้าทายของห้องสมุดในยุคดิจิทัล

๓. วิทยากรในการบรรยายให้ความรู้ในการเข้าร่วมประชุม/ฝึกอบรม/สัมมนา/ศึกษาดูงาน

วิทยากรโดย นางสาวเขมะศิริ นิซชากร ผู้เชี่ยวชาญด้านลิขสิทธิ์ กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์

๔. สถาบันหรือหน่วยงานที่จัดสัมมนา

สำนักหอสมุดแห่งชาติ (National Library of Thailand)

๕. ระยะเวลาที่เข้ารับการศึกษา

วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๔ เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๒.๐๐ น.

๖. งบประมาณที่ใช้ในการสัมมนา

ไม่มีค่าใช้จ่าย

๗. วัตถุประสงค์ของการสัมมนา

๑. เพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการในเรื่อง ลิขสิทธิ์กับความท้าทายของห้องสมุดในยุคดิจิทัล

๒. เพื่อให้บรรณารักษ์ ผู้ปฏิบัติงานห้องสมุด และผู้ที่สนใจ สามารถนำความรู้ที่ได้รับในเรื่องลิขสิทธิ์กับความท้าทายของห้องสมุดในยุคดิจิทัล ไปประยุกต์ใช้ในงานได้

๘. สรุปเนื้อหาสาระของการสัมมนา

๑. บทนิยาม

บรรณารักษ์ หมายถึง บุคคลที่รับผิดชอบในการบริหารและดำเนินงานในห้องสมุด รวมถึงผู้ปฏิบัติงาน ในหน้าที่บรรณารักษ์ห้องสมุด ทั้งนี้ แม้ว่ากฎหมายลิขสิทธิ์ไม่มีบทนิยามคำว่า “บรรณารักษ์” แต่ “บรรณารักษ์” ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายลิขสิทธิ์หมายถึงผู้ปฏิบัติงานในห้องสมุดด้วย

ห้องสมุด หมายถึง แหล่งบริการสารสนเทศ ทั้งในรูปสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโสตทัศน์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยมี บรรณารักษ์เป็นผู้บริหารดำเนินงาน และบริการผู้ใช้ มีวัตถุประสงค์โดยทั่วไปเพื่อการศึกษา ค้นคว้า วิจัย การพักผ่อน หย่อนใจ ความจรรโลงใจ และอาจมีชื่อเรียกอย่างอื่นที่หลากหลายแตกต่างกันไป

๒. ประเภทงานอันมีลิขสิทธิ์ที่กฎหมายให้ความคุ้มครอง (พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖ วรรคแรก)

กฎหมายลิขสิทธิ์กำหนดให้ความคุ้มครองแก่งาน ๙ ประเภทได้แก่

๑. งานวรรณกรรม

๒. งานนาฏกรรม

๓. งานศิลปกรรม

๔. งานดนตรีกรรม

๕. งานโสตทัศนวัสดุ

๖. งานภาพยนตร์

๗. งานสิ่งบันทึกเสียง

๘. งานแพร่เสียงแพร่ภาพ

๙. งานอื่นใดในแผนกวรรณคดี วิทยาศาสตร์ หรือศิลปะ

๓. สิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ (พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ มาตรา ๑๕)

กฎหมายลิขสิทธิ์กำหนดให้เจ้าของลิขสิทธิ์มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการกระทำใดๆ แก่งานของตน ดังนี้

๑. การทำซ้ำ เช่น ทำสำเนา ไม่ว่าจะด้วยวิธีการ สแกน ดาต้าโพลด์ แครีไฟล์ เป็นต้น

๒. ดัดแปลง เช่น แก้ไข ปรับปรุง แปล เรียบเรียง แปลและเรียบเรียง เป็นต้น

๓. เผยแพร่ต่อสาธารณชน เช่น อัปโหลด นำงานลิขสิทธิ์ไปเผยแพร่ในที่สาธารณะ เปิดเพลงในร้านอาหาร ผับ บาร์ การเผยแพร่ผลงานลิขสิทธิ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

๔. โอน

๕. อนุญาตให้บุคคลอื่นใช้งานลิขสิทธิ์

๖. ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานเฉพาะงานประเภทโสตทัศนวัสดุ สิ่งบันทึกเสียง ภาพยนตร์ และโปรแกรม คอมพิวเตอร์ เท่านั้น สำหรับงานวรรณกรรม (หนังสือ) ไม่ต้องห้ามในการให้เช่า หากบุคคลอื่นต้องการใช้สิทธิดังกล่าว ต้องขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน มิฉะนั้นอาจเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

๔. สิ่งที่ไม่มิลิขสิทธิ์

การคุ้มครองงานลิขสิทธิ์ไม่รวมถึงขั้นตอน ความคิด วิธีการ กรรมวิธี แนวความคิด หลักการ การค้นพบ หรือทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์หรือคณิตศาสตร์ (มาตรา ๖ วรรค ๒) รวมทั้งกฎหมายยังกำหนดให้งานต่อไปนี้ไม่

ถือเป็นงานลิขสิทธิ์ (มาตรา ๗) ได้แก่

(๑) ข่าวประจำวัน และข้อเท็จจริงต่างๆ ที่มีลักษณะเป็นเพียงข่าวสาร อันมิใช่งานในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ

(๒) รัฐธรรมนูญและกฎหมาย

(๓) ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง คำชี้แจง และหนังสือโต้ตอบของกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงาน อันใดของรัฐหรือของท้องถิ่น

(๔) คำพิพากษา คำสั่ง คำวินิจฉัย และรายงานของทางราชการ

(๕) คำแปลและการรวบรวมสิ่งต่างๆ ตาม (๑) ถึง (๔) ที่กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ หรือของท้องถิ่นจัดทำขึ้น

ดังนั้น การนำผลงานตามข้อ (๑) - (๕) ไปใช้จึงไม่ต้องขออนุญาตจากผู้ใด นอกจากนั้นคำหรือวลีสั้นๆ อาทิ ชื่อเพลง คำคม หรือชื่อหนังสือ ไม่ได้ได้รับความคุ้มครองภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์ เนื่องจากไม่มีการสร้างสรรค์ที่เพียงพอที่จะ ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายลิขสิทธิ์ แต่สิ่งเหล่านี้อาจได้รับความคุ้มครองภายใต้กฎหมายอื่น เช่น กฎหมาย เครื่องหมายการค้า เป็นต้น

๕. ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์

แม้ว่ากฎหมายลิขสิทธิ์จะกำหนดให้เจ้าของลิขสิทธิ์มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียว แต่กฎหมายยังเปิดโอกาสให้แก่ สังคมได้รับประโยชน์จากงานสร้างสรรค์อันมีลิขสิทธิ์ โดยไม่ต้องขออนุญาตหรือจ่ายค่าตอบแทนแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ แต่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้อย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ กฎหมายได้กำหนดเงื่อนไข และการกระทำที่เป็น ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ไว้ในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ มาตรา ๓๒ ถึง มาตรา ๔๓

หลักการสำคัญของมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง

การกระทำต่องานอันมีลิขสิทธิ์ที่จะเข้าเงื่อนไขไม่ถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ จะต้องมืองค์ประกอบครบทั้ง ๒ กรณี คือ

(๑) ไม่ขัดต่อการแสวงหาประโยชน์จากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามปกติของเจ้าของลิขสิทธิ์ และ

(๒) ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร

การพิจารณาว่าการกระทำใดเป็นการกระทำที่ขัดต่อการแสวงหาประโยชน์ตามปกติและกระทบกระเทือนสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควรหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็น รายกรณี โดยอาศัยปัจจัยและข้อเท็จจริงต่างๆ มาประกอบ โดยเฉพาะเรื่องปริมาณของการนำไปใช้ หากมีขนาดหรือ จำนวนของการนำไปใช้จำนวนมาก ก็ยังมีโอกาสที่จะเกินเลยจากกรอบที่กฎหมายยอมให้ใช้สิทธิได้

๖. ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์สำหรับบรรณารักษ์ห้องสมุด

บรรณารักษ์ของห้องสมุดสามารถทำการอย่างใดอย่างหนึ่งได้โดยมิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หาก มิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร (มาตรา ๓๔) ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การทำซ้ำเพื่อใช้ในห้องสมุดหรือให้แก่ห้องสมุดอื่น

(๒) การทำงานบางตอนตามสมควรให้แก่บุคคลอื่นเพื่อประโยชน์ในการวิจัยหรือการศึกษา

(๓) การดำเนินการตาม (๑) และ (๒) จะต้องไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไรและเป็นไปตามเงื่อนไข ของ มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง

ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๓๔ นี้ เป็นเรื่องการทำซ้ำเท่านั้น ซึ่งการทำซ้ำตามบทนิยาม พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ หมายถึง “การคัดลอกไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ เลียนแบบ ทำสำเนา ทำแม่พิมพ์ บันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือบันทึกเสียงและภาพจากต้นฉบับ สำเนา หรือจากการโฆษณาในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ ทั้งนี้ ไม่ว่า ทั้งหมดหรือบางส่วน”

เนื่องจากกฎหมายลิขสิทธิ์กำหนดหลักการดังกล่าวไว้อย่างกว้างๆ และไม่มีคำนิยามในกฎหมายว่าการกระทำแค่นั้นเพียงใดที่เข้าข่ายเป็นการแสวงหากำไร หรือมีผลกระทบต่อ การแสวงหาประโยชน์หรือเกิดผลอย่างไร จึงจะเรียกว่าเกินสมควร ทำให้ไม่สามารถกำหนดหลักเกณฑ์ตายตัวเกี่ยวกับปริมาณหรือจำนวนที่จะนำมาอ้างอิง ให้เป็นบรรทัดฐานในการใช้งานลิขสิทธิ์ของบรรณารักษ์ห้องสมุดได้ หรือคำพิพากษาของศาลก็ไม่อาจนำไปใช้ได้ ในทุกกรณี เนื่องจากข้อเท็จจริงในขณะศาลพิจารณาอาจมีความแตกต่างกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

๗. ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์สำหรับห้องสมุด

๗.๑ การทำซ้ำหรือดัดแปลงเพื่อประโยชน์ของคนพิการ

กฎหมายลิขสิทธิ์ได้กำหนดข้อยกเว้นให้ห้องสมุดในฐานะที่เป็นหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่มีอำนาจหน้าที่ หรือมีวัตถุประสงค์หรือกิจกรรมหลักเพื่อการศึกษา อาจพิจารณาจัดทำสำเนาและดัดแปลงงานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้อื่น เพื่อประโยชน์ของคนพิการที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น การได้ยิน สติปัญญาและการเรียนรู้โดยการนำงาน อันมีลิขสิทธิ์มาจัดทำเป็นสื่อชนิดต่างๆ เช่น หนังสืออักษรเบรลล์ หนังสือเสียง สื่อภาษา มือ บัตรคำ บัตรภาพ เป็นต้น

๗.๒ การลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ

ข้อมูลการบริหารสิทธิ คือ ข้อมูลที่บ่งชี้ถึงตัวผู้สร้างสรรค์ งานสร้างสรรค์ นักแสดง การแสดง เจ้าของลิขสิทธิ์หรือระยะเวลาและเงื่อนไขการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์ ตลอดจนตัวเลขหรือรหัสแทนข้อมูลดังกล่าว โดยข้อมูล เช่นว่านี้ติดอยู่หรือปรากฏเกี่ยวข้องกับงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิ่งบันทึกการแสดง การลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูล ดังกล่าวจึงถือเป็นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิซึ่งมีบทลงโทษตามกฎหมาย

๗.๓ การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี

มาตรการทางเทคโนโลยี คือ เทคโนโลยีที่เจ้าของลิขสิทธิ์นำมาใช้ป้องกันการทำซ้ำหรือควบคุมการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิ่งบันทึกการแสดง โดยเทคโนโลยีเช่นว่านี้ได้นำมาใช้กับงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิ่งบันทึกการแสดง การกระทำใดๆ ที่เป็นการหลบเลี่ยงหรือการให้บริการเพื่อก่อให้เกิดการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี จึงมีบทลงโทษตามกฎหมาย

ทั้งนี้ ห้องสมุดที่จะดำเนินการตาม ๗.๒ และ ๗.๓ ได้ จะต้องเป็นห้องสมุดที่ดำเนินงานโดยไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร ซึ่งจะมีความแตกต่างจากข้อ ๖ (ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์สำหรับบรรณารักษ์

ห้องสมุด) และ ๗.๑ (การทำซ้ำหรือดัดแปลงเพื่อประโยชน์ของคนพิการ) ที่อาจครอบคลุมถึงห้องสมุดในรูปแบบอื่นๆ

๘. กรณีการทำซ้ำเพื่อใช้ในห้องสมุดหรือให้แก่ห้องสมุดอื่น (มาตรา ๓๔ (๑))

การทำสำเนาผลงานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้อื่นเพื่อใช้ในห้องสมุดหรือให้แก่ห้องสมุดอื่นนั้น สามารถดำเนินการได้ แต่จะต้องอยู่บนพื้นฐานของการไม่แสวงหากำไร และไม่มีผลกระทบต่อการใช้งานประโยชน์รวมทั้งไม่กระทบต่อ สิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร ซึ่งจำเป็นต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นรายกรณีไป

หากจะพิจารณาในประเด็นถ้อยคำของกฎหมายตามมาตรา ๓๔ (๑) กฎหมายกำหนดขอบเขตไว้ว่า จะต้อง ทำซ้ำเพื่อใช้ในห้องสมุดหรือห้องสมุดอื่นเท่านั้น แต่ไม่ได้จำกัดขอบเขตของการทำซ้ำว่าสามารถทำได้เพียงบางส่วน หรือบางตอนเหมือนกับมาตรา ๓๔ (๒) ที่จำกัดเฉพาะบางส่วนบางตอนเท่านั้น เช่น ห้องสมุดมีหนังสือหรือตำรา อยู่เพียงเล่มเดียวและไม่มีจำหน่ายในท้องตลาด บรรณารักษ์ห้องสมุดอาจจัดทำสำเนาหนังสือทั้งเล่มเพื่อเก็บสำรอง ไว้ใช้ในห้องสมุด หรือในกรณีที่ห้องสมุดอื่นขอให้จัดทำสำเนาหนังสือดังกล่าว ห้องสมุดอาจทำสำเนาในจำนวนที่ เหมาะสมให้ห้องสมุดอื่นก็ได้

๙. กรณีการทำซ้ำบางส่วนบางตอนตามสมควรให้แก่บุคคลอื่น เพื่อประโยชน์ในการวิจัยหรือการศึกษา (มาตรา ๓๔ (๒))

การทำสำเนาผลงานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้อื่นบางส่วนบางตอนตามสมควรให้แก่บุคคลอื่นตามมาตรา ๓๔ (๒) นั้น จะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการวิจัยหรือการศึกษา และการทำซ้ำจะต้องกระทำเฉพาะบางส่วนบางตอนเท่านั้น ไม่สามารถจัดทำสำเนาได้ทั้งเล่ม เพราะจะเกินกว่ากรอบของกฎหมายที่ให้สิทธิไว้

- กรณีคำว่า “บางตอนตามสมควร” นั้น ต้องอาศัยข้อเท็จจริงแวดล้อมประกอบการพิจารณาเป็นรายกรณีไป เช่น นาย ก. ต้องการทำวิทยานิพนธ์จึงไปขอบรรณารักษ์ถ่ายเอกสารหนังสือของนาย ข. จำนวน ๒ ตอน จาก ๓๐ ตอนของหนังสือทั้งเล่ม กรณีนี้อาจพิจารณาได้ว่าเป็นสัดส่วนที่เหมาะสมแต่ไม่อาจนำไปใช้ได้ทุกกรณี เพราะหาก ๒ ตอนที่ทำสำเนานั้นเป็นสาระสำคัญของหนังสือก็อาจเข้าข่ายเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ดังเช่นคำพิพากษาฎีกาที่ ๑๙๐๘/๒๕๕๖ ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น เป็นต้น

๑๐. การดำเนินการตามมาตรา ๓๔ (๑) และ (๒) จะต้องไม่แสวงหากำไร

คำว่า “ไม่แสวงหากำไร” โดยความเข้าใจของคนทั่วไป คือ ไม่หาประโยชน์ในส่วนที่เกินจากต้นทุนแต่ไม่ อาจจะนำมาใช้กับการทำงานลิขสิทธิ์ได้ทุกกรณี เพราะการทำสำเนาหนังสือทั้งเล่ม แม้จะจำหน่ายในราคาต้นทุน ของการถ่ายเอกสาร ก็ไม่อาจอ้างว่าเป็นการกระทำที่เข้าข่ายข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ได้ ซึ่งศาลฎีกาได้มีแนวคำ พิพากษาเกี่ยวกับการกระทำที่ถือเป็นการแสวงหากำไรไว้ว่า

๑๑ บทสรุป

การทำซ้ำโดยบรรณารักษ์ของห้องสมุดนั้น เป็นข้อยกเว้นข้อหนึ่งและกฎหมายกำหนดไว้เพียงเรื่องของการ ทำซ้ำเท่านั้น โดยกำหนดเงื่อนไขของการทำซ้ำไว้ ได้แก่

(๑) เป็นการทำซ้ำเพื่อใช้ในห้องสมุดหรือให้แก่ห้องสมุดอื่น หรือ

(๒) เป็นการทำให้บางส่วนบางตอนตามสมควรให้แก่บุคคลอื่น เพื่อประโยชน์ในการวิจัยหรือการศึกษา

(๓) การดำเนินการตาม (๑) และ (๒) จะต้องไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร และไม่ขัดต่อการแสวงหาประโยชน์และกระตือรือร้นของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่เกินสมควรตามเงื่อนไขของมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง

อย่างไรก็ดี แม้ว่าบรรณารักษ์จะมีข้อยกเว้นข้อหนึ่งเกี่ยวกับการทำงานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้อื่นตามมาตรา ๓๔ แต่ในทางปฏิบัติบรรณารักษ์ควรคำนึงถึงสัดส่วนและความเหมาะสมของการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์และการจัดทำ สำเนาผลงานลิขสิทธิ์นั้น สิ่งหนึ่งที่บรรณารักษ์ไม่ควรทำคือการจัดทำสำเนาเก็บไว้ในปริมาณมากๆ เพราะอาจเข้าข่าย เป็นการใช้งานลิขสิทธิ์ที่เกินสมควรได้

สำหรับข้อยกเว้นที่กฎหมายกำหนดให้ห้องสมุดอาจใช้สิทธิในการทำซ้ำหรือดัดแปลงเพื่อประโยชน์ของคน พิการ การลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิและการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี ถือเป็นสิทธิพิเศษ ที่ให้อำนาจห้องสมุดอาจพิจารณาใช้สิทธิในการทำสำเนา การเผยแพร่ และการเข้าถึงงานลิขสิทธิ์ของผู้อื่นโดยไม่ต้อง ขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ แต่การใช้สิทธิดังกล่าวนี้มีขอบเขตและเงื่อนไขที่จำกัด ดังนั้น ห้องสมุดจึงควรพึงระวังใน การใช้สิทธิดังกล่าวในปริมาณที่เหมาะสมเท่านั้น

๙. ปัญหาอุปสรรคในการสัมมนา

ไม่มี

๑๐. ประโยชน์ที่ได้รับจากการสัมมนา

: - ต่อตนเอง

๑. ทำให้ได้รับความรู้และความเข้าใจในเรื่องลิขสิทธิ์กับความท้าทายของห้องสมุดในยุคดิจิทัล มากยิ่งขึ้น
๒. สามารถนำความรู้ที่ได้จากการรับฟังบรรยายมาปรับใช้กับงานที่ทำให้เข้ากับยุคดิจิทัล และเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายได้อย่างถูกต้อง

: - ต่อหน่วยงาน/มหาวิทยาลัย

จากความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมฟังบรรยาย ในเรื่อง ลิขสิทธิ์กับความท้าทายของห้องสมุดในยุคดิจิทัล ทำให้หน่วยงานมีความตระหนักในเรื่องของการใช้ลิขสิทธิ์ต่างๆ ให้ถูกต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมาย สำหรับข้อยกเว้นที่กฎหมายกำหนดให้ห้องสมุดอาจใช้สิทธิในการทำซ้ำหรือดัดแปลงเพื่อประโยชน์ของคน พิการ การลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิและการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี ถือเป็นสิทธิพิเศษ ที่ให้อำนาจห้องสมุดอาจพิจารณาใช้สิทธิในการทำสำเนา การเผยแพร่ และการเข้าถึงงานลิขสิทธิ์ของผู้อื่นโดยไม่ต้อง ขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ แต่การใช้สิทธิดังกล่าวนี้มีขอบเขตและเงื่อนไขที่จำกัด ดังนั้น ห้องสมุดจึงควรพึงระวังใน การใช้สิทธิดังกล่าวในปริมาณที่เหมาะสมเท่านั้น

๑๑. เอกสารหรืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องที่ได้รับจากสัมมนา

ไม่มี

๑๒. สำเนาประกาศนียบัตร/วุฒิบัตรฯ ที่ได้รับการประชุม/ฝึกอบรม/สัมมนา/ศึกษาดูงาน

ไม่มี

๑๓. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ อื่น ๆ

(ผู้รายงาน).....

(นายนิคม อรุณฉาย)

วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๔

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาชั้นต้น

.....
.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....

(ผศ.ดร.ศิริลักษณ์ เกตุฉาย)

วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๔